

[Arnfast.]

bejdsløshedskasse stiller vi os lidt undrende over for, og jeg håber, at arbejdsministeren kan uddybe dette lidt. For jeg mener, at det er jo meget godt, at et ungt menneske går hen og siger til skoleinspektøren, at nu vil han gerne melde sig ud, han har gennemgået sin undervisningspligtige tid osv., og når så skoleinspektøren spørger: ja men hvad vil du så lave? så vil han sige: jeg vil være arbejdsløs. Men det næste spørgsmål må da være: hvad vil du være? Vil du være arbejdsløs murer eller smed eller hvad? Nå, det kan han ikke blive, for han er jo ikke faglært. Men jeg mener ikke, der findes noget, der hedder ungarbejdernes arbejdsløshedskasse — men det er måske igen et punkt, hvor jeg ikke er tilstrækkeligt orienteret.

Jeg kan kun sige, at det er nok noget vanskeligt at se, hvordan det skal praktiseres, medmindre man forestiller sig en stor, neutral arbejdsløshedskasse, som de unge kan melde sig ind i. Og så begynder vi pludselig at blive positive, hvis vi får en arbejdsløshedskasse, der ikke er knyttet til fagene, men tværtimod måske endda kan blive den nye form for arbejdsløshedskasse. Vi har ligesom flere andre ordførere været inde på tanker om, at de forhandlinger, der nu skal føres om børnetilskud, ungdomsydelse osv., vil løse nogle af disse problemer, og selv om vi ikke sidder i udvalget, vil vi følge meget nøje, hvad resultatet af denne lovgivning bliver, og vi kan ikke på forhånd binde os til hverken en positiv eller en negativ holdning over for lovforslaget.

Angående satserne, som man nok også ønsker ændret, kender arbejdsministeren vores holdning, som den er kommet til udtryk i december i fjor, så det skal jeg ikke gå nærmere ind på her.

Kurt Hansen (VS):

Jeg vil bare gøre nogle ganske generelle bemærkninger til dette lovforslag.

Som det umiddelbart foreligger her, må man da sige, at der er tale om forbedringer

på flere områder, både når det gælder: væk med 18 års grænsen for at komme i fagforening, halvårslige reguleringer og de andre bestemmelser. Men det er bestemmelser, der efter min mening langt fra er tilfredsstillende. Vi står i en situation med 150.000 arbejdsløse; det er ikke os selv, der har ønsket at komme ud i den arbejdsløshed, det er privatkapitalen, der ene og alene har truffet den udenomsparlamentariske beslutning, der lyder, at 150.000 skal være arbejdsløse. Derfor må vores krav være fuld dækning ved arbejdsløshed, og den fulde dækning ved arbejdsløshed betyder reelt ikke et indhug i kapitalens profit. Det, der er tale om, er en solidarisk omfordeling inden for lønarbejdergrupperne, men den anden fase af det er, at arbejderklassen ude på arbejdspladserne må søge at imødegå fyringerne, før de bliver afleveret. Man må søge at udforme aktionsformer, der gør, at man på den enkelte virksomhed er i stand til at tvinge kapitalen til at køre på mindre end maksimal profit. Det er det, man er ved at søge at gøre ude på Uniprint i dag. Der er man godt i gang med at sikre beskæftigelsen for 66 arbejdere, hvor privatkapitalen ellers fuldstændig egenrådigt har søgt at nedlægge denne virksomhed. De mere konkrete betragtninger til det foreliggende lovforslag vil vi i øvrigt fremføre i udvalget.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Ja, jeg havde jo ventet en lidt mere villig indstilling over for dette forslag. Der er talt om hastværk og manglende undersøgelser. Nu vil jeg dog gerne for en ordens skyld lige fastslå i forbindelse med dette om hastværket, at dette forslag er identisk med det socialdemokratiske forslag, som blev fremsat den 15. november sidste år, men som altså ikke nåede at komme til behandling her i folketinget, bl. a. på grund af valgets udskrivelse.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det er jo ingen hemmelighed, at det regeringsforslag, som det nu er blevet til, bygger på et forslag udarbejdet af de mennesker, de organisati-